

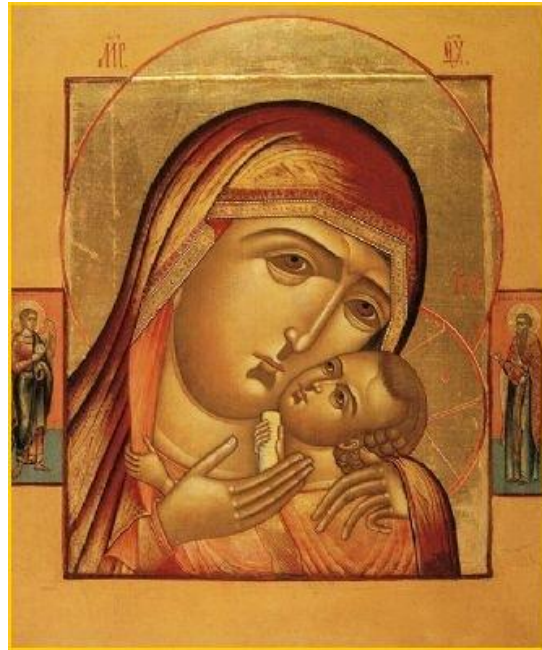
Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Касперівська Ікона Божої Матері

Kasperivs'ka Icon of the Mother of God

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Радуйся, Пречиста Божа Мати, міста
Одеси і всієї землі Чорноморської
покрово й хоронителько!» (Акафист)**

На 12-го липня (це – 29-го червня за юліанським календарем), на Свято Первоверховних Апостолів Петра й Павла, ми святкуємо Свято Касперівської Ікони Божої Матері. Ікону також святкуємо на Світлу Середу та на Свято Покрови Пресвятої Богородиці 14-го жовтня (це – 1-го жовтня за юліанським календарем). Вона – Ікона «уміленія» (ніжності). Мати Марія пестить Свого Сина, Який у Своїй руці тримає сувій. Св. Іван Предтеча і Мучениця Св. Тетяна стоять обабіч, мабуть тому, що вони – покровителі невідомого першого власника.

Історія цієї чудотворної Ікони починається десь у Трансильванії у 16-му віці. Один Серб приніс її звідти до свого нового дому у Херсонській області. Ікона переходила з

**“Rejoice, most pure Mother of God,
Protectress and Defender of Odesa and all the
lands of the Black Sea.” (Akathist)**

On July 12 (which is June 29 on the Julian Calendar), on the Feast of the Leaders of the Apostles Saints Peter and Paul, we celebrate the Kasperivs'ka Icon of the Mother of God. The Icon is also commemorated on Bright Wednesday and on the Feast of the Protecting Veil of the Theotokos, Svyata Pokrova, on October 14 (which is October 1 on the Julian Calendar). It is an Icon of Tenderness. Mother Mary caresses her Son, Who holds a scroll in His hand. St. John the Baptist and the Martyr, St. Tatiana, are on either side, probably because they are the patrons of the unknown original owner.

The history of this miracle-working Icon begins somewhere in Transylvania in the 16th century. A Serbian brought it from there to his new home in the Kherson province. The Icon passed

дому в дім аж доки в р. 1809 вона прибула до дому капітана Миколи Касперова і його дружини Юліанії, яка боліла багатьма скорботами. Однієї ночі, коли Юліанія за звичаєм молилась перед Іконою вона побачила диво, яке творилось з нею. Ікона стала сяяти. Була 3-тя година перед ранком. Юліанія не могла заснути після цього а ранком побачила, що Ікона відновилась – це чудо не раз буває з Іконами та церковними куполами особливо підчас великих випробовувань. Господь таким чином нагадує Своїм людям, що Він їх не покинув, та що це саме в часі страждань ми люди, буває, відновлюємось і наближаємось до Його Світлого Царства. Чудо з Іконою не можна було приховати. Дім Касперових у селі Ново-Іваново, якого стали називати Касперівкою (а сьогодні воно – Кізомис), відвідували люди з довколишніх сторін і відбулись деякі надзвичайні зцілення. Нарешті парафіяльний Священик, о. Зеленкевич, попросив Касперових перенести Ікону до місцевої Церкви Св. Миколая. (Цю Церква зруйнували в часі другої світової війни і на жаль її ніколи не відбудували). Торжественне перенесення Ікони відбулося в січні 1844 р. Не довго після цього стали її обносити Хресним ходом в Херсоні, Одесі, Миколаєві та інших довколишніх селах та містах. Такі процесії особливо відбувалися в м. Одесі підчас Кримської війни (1853-1856) - поміж Російською імперією з однієї сторони та альянсом Франції, Великобританії, Королівством Сардинії та османської імперії з другої. У вересні 1854 р. місто Одесу обложив флот альянсу. Прийшла вістка, що на 14/1 жовтня, саме на Свято Покрови будуть обстрілювати місто. Люди зібралися у дворі перед Собором перед Іконою і молилися про охорону. Густий туман покрив море і місто, і кораблі відпливли. Місто спаслося.	from home to home until in 1809 it came to the home of Captain Nicholas Kasperov and his wife, Juliana, who was afflicted by many sorrows. One night in February, 1840, as Juliana prayed as usual before the Icon she noticed something marvelous happening to the Icon. It began to glow. It was 3:00 a.m. Juliana could not fall asleep after this. The morning light revealed that the Icon had been renewed – a miracle often noted with Icons and Church cupolas, especially during times of great trials. By it, the Lord reminds His people that He has not abandoned them, and that it is in times of suffering that we may be renewed and drawn closer to his Kingdom of Light. The miracle of the Icon could not be concealed. The Kasperov home in the town of Novo-Ivanovo, which came to be known as Kasperivka (and today is called Kizomys), was visited by people from the neighbouring regions and some amazing healings resulted. This led the parish priest, Fr. Zelenkevych, to request of the Kasperovs that the Icon be brought into the local Church of St. Nicholas. (This Church was destroyed during the second world war and, alas, has never been rebuilt). They agreed and the solemn translation of the Icon took place in January of 1844. Soon it came to be carried in procession to Kherson, Odesa, Mykolayiv and other neighbouring towns and cities. Such processions were especially done in the city of Odesa during the Crimean War (1853-1856) between the Russian Empire on one side and an Alliance of France, the United Kingdom, the Kingdom of Sardinia and the Ottoman Empire on the other. In September of 1854 the city of Odesa was besieged by the ships of the Alliance. The news came that October 14/1, on the Feast of the Protecting Veil of the Mother of God (Svyata Pokrova), the city would be bombarded. The people gathered in front of the Cathedral where the Icon was placed and prayed for protection. A heavy fog descended on the sea and the city and the ships departed. The city was spared.
--	--

Повстав звичай, що Ікона остається в Одесі від Свята Покрови до Світлого Четверга. Тоді несуть її до Херсону і там вона пробуває аж до Свята Апостолів Петра й Павла. А потім передається вона до Миколаєва, щоб там перебути до початку Успенського Посту. І в той час відправляють Акафіст перед Іконою що п'ятниці. Таким чином Ікону прийняли, як Охоронця земель навколо Чорного моря, як також флоту і військово-повітряних сил. Так як розпочала свої чуда відповіддю на молитви затурбованої жінки, так Ікона й далі благословить окремих Християн, та охороняє міста та землі. Монахиня чину Св. Венедикта у Монастирі Св. Імені у м. Сейнт Ліо у Флориді, сестра Діана Ванслей, яка захворіла на Синдром хронічної втоми, стала писати Ікони. Одна з них – Касперівська Ікона Божої Матері. Вона вчилася під опікою Пилипа Цімермана, визначного американського іконописця, який працює у своїй студії, в Школі Священного мистецтва ім. Св. Івана Дамаскина у м. Флоренс у Пенсільванії. Нехай моляться за нас Владичиця, яка змилувалася над Юліянією Касперовою, спасла Одесу і творила безліч чудес, та Апостоли її Божественного Сина, Петро й Павло, щоб і ми знаходили силу в випробовуваннях та стражданнях, щоб і ми відновлялися радістю Господньою, яка перемагає всі перепони і утверджує нас, як громадян Його Царства. Амінь.	A tradition arose: the Icon would remain in Odesa from the Feast of Pokrova until Bright Thursday. It would then go to Kherson to remain until the Feast of the Apostles Peter and Paul. Thence it would go Mykolayiv and remain until the beginning of the Dormition fast. During this time, each Friday, an Akathist is celebrated before the Icon. Thus the Icon has been accepted as the protector of the regions around the Black Sea as well as of the Navy and Air Force. Just as it began to do in answer to a troubled woman's prayers, the Icon continues to bless individual Christians, as well as protecting cities and lands. A Benedictine nun in the Holy Name Monastery in St. Leo, Florida, Sister Dianne Wansley, troubled by chronic fatigue syndrome, undertook the writing of Icons. One of these was the Kasperiv'ska Icon of the Mother of God. She studied under the tutelage of Philip Zimmerman, a prominent American Iconographer, who works in his studio, St. John of Damascus School of Sacred Art in Florence, Pennsylvania. May our Lady, who showed compassion to Juliana Kasperov, saved Odesa and worked countless miracles, together with her Divine Son's Apostles, Peter and Paul, pray for us that we, too, may find strength in trials and sufferings, that we too might be renewed by the joy of the Lord which overcomes all obstacles and establishes us as citizens of His kingdom. Amen.
--	---